

rozumieć, prócz świadczeń wymienionych w obowiązującej na obszarze każdej dzielnicy ustawie górniczej, również korzystanie z urządzeń, za — i wyładunkowych, bocznic, dróg kolejowych (wszelkiego typu), dróg kołowych, energii elektrycznej, o ile świadczenia takie nie zmniejszają produkcji przedsiębiorstwa świadczącego.

W wypadkach, grożących zupełnem lub częściowem wstrzymaniem ruchu kopalni, mającej korzystać ze świadczeń, świadczenia te należy wykonywać bezzwłocznie, niezależnie od tego, czy nastąpiła już ugoda lub określenie wysokości wynagrodzenia za świadczenia, natomiast we wszystkich innych wypadkach, w braku dobrowolnej umowy, bezpośrednio po zapadnięciu orzeczenia władz górniczych, przewidzianego w art. 532 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.) lub § 194 ogólnej ustawy górniczej, obowiązującej na b. ziemiach austriackich.

§ 8. Winni niewykonania powyższych zarządzeń podlegną karom przewidzianym w art. 8 ustawy z dnia 14.VII. 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 75 poz. 508), niezależnie od skutków prawnych, przewidzianych w art. 518 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.), względnie §§ 241—244 ogólnej ustawy górniczej, obowiązującej na b. ziemiach austriackich.

Nalożone grzywny wpływają na rzecz Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *St. Świętochowski*

718.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 listopada 1920 r.

o zniesieniu sekwestru kości.

Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 10 z r. 1919, poz. 124) zarządzam co następuje:

Art. 1. Znosi się sekwestr kości i ograniczenia ich przewozu wewnątrz kraju.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

W. Chrzanowski